

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

[Πρόλογος, κεφ. 8-10]

Διὰ τοῦτο ἐθαυρήσασι καί, ἀπόσταν ἦτονε τριῶν χρονῶν, θυ-
μώντας τὰ λόγια τοῦ ἀγγέλου, θεωρώντας καὶ τὲς ἀρετὲς τὲς με-
γάλες ἀπὸ ἐδείχνασιν εἰς τὸ μικρὸν τῆς κορμὶ, ἔχοντας αἰτίαν
καὶ τὸ τάσσιμόν τως, ἔκριναν πὼς αὐτὸς ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ δὲν
εἶναι πρέπον νὰ ἀνατρέφεται εἰς σπίτι ἀνθρώπου, μὰ εἶναι δί-
καιον νὰ πάγει εἰς τὸ Ἱερὸν νὰ καθέζεται εἰς τὰ Ἅγια τῶν
Ἁγίων, μέσα ἐκεῖ ἀπὸ ἧσανε ἐκεῖνα ἀπὸ τὴν ἐσημαδεύγα-
σι, καὶ ἔτις τὸ ἐκάμασι. Καὶ πηγαίνοντάς τηνε συντροφιαστήν
μὲ φωτιὲς καὶ μὲ παρθένες, ὡς τὴν εἶδεν ὁ προφήτης Ζαχαρίας,
ὡσὰν προφήτης, μὲ τὰ ἀμμάτια τὰ σαρκικὰ τὸ κάλλος τοῦ σώ-
ματος καὶ τὲς παρθένες καὶ τὲς λαμπάδες ἀπὸ τὴν ἐσυντροφιά-
ζαν, μὰ ἐξάνοιγεν εἰς τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς τῆς καὶ εἰς τὸ φῶς /
ἀπὸ εἶχε νὰ λάμπει ἀπὸ τὴν παρθενίαν τῆς καὶ ἐξενίζετονε
καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους ἀπὸ τὴν ἐμεγάλυναν ἀοράτως, διὰ τοῦτο
μὲ τὴν γλῶσσα τὴν ἐμακάριζεν καὶ ἐγκωμιάζεν τηνε ὅσον ἐδύ-
νετονε καὶ μὲ τὰ χέρια τὴν ἐδέχετονε πλέον παρὰ ὅλα τὰ ἄλλα
δῶρα καὶ θυσίαι ἀπὸ ἤρχουντανε εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἠδειχνέν τῆς
νὰ ἐμπεῖ ἐκεῖ μέσα, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡσὰν ὑπεραγία,
καὶ ἐκεῖ μέσα ἦσανε ἡ ράβδος τοῦ Ἁαρὼν ἀπὸ ἐβλάστησεν, ἡ
στάμνος ἡ χρυσοῦ ἀπὸ εἶχεν τὸ μάννα, αἱ πλάκες τῆς Διαθή-
κης ἀπὸ ἦσανε γραμμένες ἀπάνω οἱ ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, τὸ θυ-
ματήριον τὸ χρυσοῦν ἀπὸ ἐθυμία μίαν φορὰν ὁ ἱερεὺς. Ἐκεῖ μέ-
σα τῆς ἠδειχνε νὰ πάγει, ὄχι νὰ τὴν πάγει αὐτὸς, διότις αὐτὸς
μόνο μίαν φορὰν ἐπήγαινε τὸν χρόνον ἐκεῖ μέσα καὶ ἐθυμιάζε,
καὶ τότες μὲ πολὺν φόβον. Μὰ αὐτήνην ἔπεμπε νὰ ἐμπεῖ, διό-
τις ὡσὰν προφήτης ἐθεώρει ἴντα / μυστηρίον ἔχει νὰ γένει εἰς
αὐτήνην καὶ ἔκρινε πὼς ἐκεῖ ἀπὸ εἶναι ἐκεῖνα ἀπὸ τὴν ἐση-
μαδεύγασι πρέπει νὰ εἶναι καὶ αὐτήνη καὶ ὅτι καὶ τὸ μοναχόν του
ἔμπασμα ἄλλον δὲν σημαδεύγει, μόνον τὸ μόνον ἔμπασμα τοῦ
μεγάλου καὶ μόνου Ἀρχιερέως, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, εἰς αὐτήνην ἀπὸ ἦτονε τὸ θαυμαστὸν θυσιαστήριον· καὶ
εἶχεν ἀκουστὰ καὶ τοῦ προφήτου Δαβὶδ πὼς ἐτοῦτο τῆς προεφή-
τευεν λέγοντάς τῆς νὰ ἀφήσει τὸ σπίτι τοῦ πατρός τῆς καὶ νὰ
κατοικήσει εἰς τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ, ὀδιατὶ θέλει ὁ Βασιλεὺς τοῦ

6v παντός να έπεθυμήσει τὸ κάλλος τῆς παρθενίας της, / ἦγουν ἐκείνην τὴν ἐπεθυμίαν ἀπὸ ἔχει νὰ λυτρώσει τὸ πλάσμα του ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ πλάνου, διὰ τοῦ λόγου της θέλει τὴν τελειώσει. Διὰ τοῦτο λοιπὸν τῆς ἤδωκεν ἄδειαν νὰ ἔμπει μέσα εἰς τὰ φρικτὰ καὶ φοβερὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀλλὰ ἐπειδὴ αὐτήνη ἦτονε ἀγιότερα ἀπ' αὐτάνα καὶ τὸ μυστήριόν της φρικτότερον καὶ φοβερότερον παρὰ ὅλα ἐκεῖνα, χωρὶς καμίαν ἐντήρησιν ἐμπήκεν ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ ἐπόμεινε ὥστε ἀπὸ ἔγινε δεκαπέντε χρόνων, καὶ ἐκεῖ εἶχε καὶ τροφὴν καὶ συντροφίαν ἀγγελικὴν.

10 Ἀλλὰ ὅταν ἐσίμωνε ὁ καιρὸς, ἦτονε χρεῖα νὰ παραδοθεῖ τινὸς
7r πρεσβύτου, ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν φυλὴν τὴν ἐδικὴν της κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ νόμου. Καὶ εὐρέθην ὁ Ἰωσήφ, ἀπὸ ἦτονε τὸ γένος του ἀπὸ βασιλικὴν καὶ ἱερατικὴν φυλὴν, καθὼς ἦτονε καὶ τῆς Παρθένου, καὶ ὁδίατὶ ἦτονε δίκαιος καὶ πρεσβύτης ἐνάρετος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, αὐτουνοῦ ἐδόθη. Καὶ ὄχι νὰ τότε μαρτυρήσει ἄνθρωπος πὼς θέλει εἶσται αὐτὸς ἄξιος νὰ τὴν φυλάγει αὐτήν τὴν καθέδρα τὴν θεϊκὴν, μὰ αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν ἤδειξεν μὲ τὴν ράβδον του, ἡ ὁποία ἐβλάστησεν ὡσὰν τοῦ Ἀαρών, διότις ὁ προφήτης ἐδειλοσκοπάτονε τίνος νὰ δώσει ἔτοιον θησαυρόν, τίς νὰ εἶναι ἄξιος νὰ παραλάβει ἔτοιαν βασιλίσα. Καὶ ὁδία νὰ μὴν σφάλει τοῦ Θεοῦ, ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν νὰ τοῦ δείξει τὸν ἄξιόν της φύλακα. Καὶ τότε μαζώνει ὅλους τοὺς ἐναρέτους πρεσβύτας ἀπὸ ἦσανε / καὶ λέγειν τως πὼς αὐτή-
νη / ἡ Παρθένος φυλάγεται ὁδία μέγαν καὶ παράδοξον μυστήριον καὶ ὅτινος ἡ ράβδος βλαστήσει ἐκεῖνος νὰ τὴν πάρει νὰ τὴν φυλάγει ἕως τὸν καιρὸν τοῦ μυστηρίου. Καὶ ἀλλοῦ δὲν ἐβλάστησε, μόνον αὐτουνοῦ τοῦ θαυμαστοῦ πρεσβύτου, τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ, καὶ αὐτὸς τότε τὴν ἔλαβεν εἰς τὸ τίμιόν του σπίτι, ἕως τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἀπὸ ὅρισεν ὁ οὐράνιος Πατὴρ νὰ ἔλθει ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος νὰ λάβει σάρκα ἀπὸ λόγου της διὰ Πνεύματος ἁγίου. Λοιπὸν ἐξαρχῆς ἦσανε τὰ ἔνδοξά της μεγάλα καὶ περίσσα παρὰ πᾶσα νοῦν ἀνθρώπινον, διὰ τοῦτο δειλιῶ νὰ ἔλθω εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐγκωμίων της, πλὴν δὲ ὁδία νὰ πληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν μου παρακαλῶ τὴν ἀμέτρητόν της χάριν νὰ μοῦ δώσει δύναμιν ἀπὸ λόγου της νὰ δυνηθῶ νὰ εἰπῶ ἀπὸ τὰ ἐδικά της καὶ ὀλπίζω νὰ μὴν μὲ στερήσει τῆς ἐπιθυμίας μου, μὰ καθὼς μοῦ ἦκουσε καὶ ἤδωκέ μου τὴν βοήθειάν της καὶ ἐλύτρωσέ με ἀπὸ τὸ

κακὸν τῆς πληγῆς τῆς ἀνιάτου τοῦ θανατικοῦ, ἔτις νὰ μοῦ βοηθήσει καὶ ἐδὰ νὰ τελειώσω τὸ τάσσιμό μου, νὰ μὲ ἐνδυναμώσει νὰ μαζώξω ἀπὸ τὰ πολλὰ ἄνθη τοῦ περιβολιοῦ τῆς νὰ κάμω ἐτούτην τὴν ροδαρά, τὴν ὅποιαν ὅποιος τὴν μυρίζεται καὶ νὰ μὴν εἶναι συναχωμένος ἀπὸ κακοπιστίας λογισμὸν, θέλει εὐφραίνεσται πολλά.

Ελένη Κακουλίδη-Πάνου & Ελένη Καραντζόλα & Μαρία Χαλβατζιδάκη (επιμ.), *Ιωάννης Μορεζήνος, Κλίνη Σολομώντος. Ιστορίες θαυμάτων της Παναγίας [1599]*, Εταιρία Κρητικών Ιστορικών Μελετών, Ηράκλειο 2007.